

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 27

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

γ'

Κατὰ τὴν ιγ' συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος συζήτησις, διεξαχθεῖσα διεξεδι-κῶς, μετὰ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, ὡς κυρίας ἠθικᾶς πληγᾶς τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ βίου ὑποδείξαντος τὴν διασάλευσιν τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, τὴν βλασφημίαν καὶ τὸν μετὰ κυνισμοῦ ἐμφανιζόμενον ἠδονισμὸν ἢ αἰσθητισμὸν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συζήτησεως, κατὰ πρότασιν τοῦ Μακ. Προέδρου, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅπως: α) αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἱεροκλήρων καὶ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ἐξισούμενος πρὸς τὸν μισθὸν τῶν πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων, β) παρέχεται ἰδιαιτέρον ἐπίδομα εἰς τοὺς Καθηγητὰς τῶν θρησκευτικῶν διὰ τὸ ἐπ' Ἐκκλησίας κήρυγμα αὐτῶν, γ) ἰδρυθῆ Ἐκκλησιαστικὸν Τυπογραφεῖον, πρὸς ἐκδοσιν καὶ διάδοσιν κοινωφελῶν καὶ θρησκευτικῶν δημοσιευμάτων, δ) ἀναπτυχθῆ ἡ φιλανθρωπικὴ δράσις τῆς Ἐκκλησίας, ε) ἰδρυθῶσι θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις νέων καὶ νεανίδων καὶ ἀναπτυχθῆ καθόλου ἡ ἐσωτερικὴ ἱεραποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως καταρτισθῆ καὶ εἰδικὴ Ἐπιτροπεία, τῇ συμπράξει Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων εἰδικῶν ἀνδρῶν.

Κατὰ τὰς ἐφεξῆς τρεῖς συνεδρίας, ἀπασχόλησε καὶ αὐτίς τὴν Σύνοδον τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ἐκτὸς πολλῶν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων. Πρὸς τοὺς ἄλλοις, εἰσηγούμενου τοῦ Σεβ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἀνεκοινώθησαν τὰ συμπεράσματα μελέτης ἐπὶ τῶν δοξασίων τοῦ Ἰωάννου Ἀρνέλλου καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Σεβ. Ἡλείας ἡ σύνταξις εἰδικῆς δι' αὐτὸν ὁμολογίας πίστεως. Ἀνεκοινώθησαν ὡσούτως, ἐκτὸς ἄλλων ἐγγράφων, ὑπομνήματα Συλλόγου τινός, ζητούντος τὴν ἀνεθεώρησιν τῆς περὶ διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου ἀποφάσεως, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἀπέρριψε ταῦτα, μετ' ἀγανακτήσεως ἕνεκα τοῦ ἀνευλαβοῦς αὐτοῦ περιεχομένου, θεωροῦσα ἀνέκκλητον τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ἐκ δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν γενομένην διορθώσιν πρακτικῶν διεπίστωσεν, ὅτι ὀρθῶς καὶ κανονικῶς διεξήχθη τὸ

ζήτημα. Ἀπεφάσισε δὲ ὅπως, ἀνάγκης παρισταμένης, διαφωτισθῆ καταλλήλως ὁ λαός.

Κατὰ τὴν ιζ' συνεδρίαν ἀνεκοίνωσεν ὁ Μακ. Πρόεδρος τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν σύγκλησιν τῆς Οἰκουμενικῆς ἢ Μεγάλης Τοπικῆς Συνόδου καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συμμετάσχη ταύτης. Εἰδικιώτερον ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἐπὶ τῶν ἀποσταλησομένων ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θεμάτων καὶ πρὸ τῆς Συνόδου συνέλθῃ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὴν ἔκτακτον συνέλευσιν.

Κατὰ τὴν ἐφεξῆς συνεδρίαν ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀνακοινοῦντος ὅτι ἐπεσκέψατο αὐτὸν εἰδικὴ ἀντιπροσωπεία Ἐπιτροπείας τῆς Διεθνοῦς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ συγκαλουμένου κατ' Αὐγούστον τοῦ 1925 ἐν Στοκχόλμῃ τῆς Σουηδίας «Οἰκουμενικοῦ Συνεδρίου περὶ ζωῆς καὶ ἔργου», μέλλοντος νὰ ἀσχοληθῆ περὶ ἐπικαιρότατα ζητήματα πρακτικά, σχετιζόμενα πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ ἐκδήλωσιν τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς ἐν τῷ ἀτομικῷ, τῷ κοινωνικῷ καὶ τῷ καθ' ὅλου τῶν ἐθνῶν βίῳ, καὶ πληροφοροῦντος ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κ' πόλεως ἀπεδέξατο τὴν εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο συμμετοχὴν, ὄρισσα καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν, καὶ παρακαλοῦντος ὅπως γνωρισθῆ αὐτῷ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπεφασίσθη μετὰ συζήτησιν, ὅπως καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δεχθῆ τὴν τοιαύτην πρόσκλησιν καὶ ἀνετέθη τῷ Μ. Προέδρῳ ὅπως κανονίσῃ τὰ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, εἰσηγούμενων τοῦ Μακ. Προέδρου καὶ τοῦ Σεβ. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, κατηρτίσθη ὁμολογία τῆς πίστεως, ἣν μέλλουσι νὰ υπογράψωσιν οἱ εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν χιλιαστῶν ὑποπεσόντες καὶ εἶτα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπανέλθωσι· συνάμα δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ τοιαύτη ἀποδοχὴ γίνηται διὰ χρίσεως Ἁγίου Μύρου, τελεθῆται δὲ καὶ εἰδικὴ ἀκολουθία, ἣν ἀνέλαβε νὰ καταρτίσῃ ὁ Σεβ. Ἡλείας.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης συνεδρίαν καὶ τὴν ἀκόλουθον ιθ', ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου εἰσηγήσις τῶν ἐπενεκτέων ἐν τῷ Καταστατικῷ Νόμῳ μεταβολῶν, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταρτισθείσης Ἐπιτροπείας ἐξ Ἀρχιερέων. Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ κ' συνε-

δρίαν, κατήρτισεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συμπληρωματικὸν καταλόγον τῶν πρὸς ἀρχιερατικὴν ἐκλογίμω, ὅστις αὐθιμερῶν ἐπεστρέφῃ ἐγκριμένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ τοῦ πρότερον ὑποβληθέντος καταλόγου. Διευθετηθέντος δὲ τοῦ ζητήματος τῶν νέων Ἀρχιερέων, ἀπεφασίσθη ὅπως τῇ ἐπαύριον χειροτονηθῶσιν ὁ Μητρ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαρσάλων Ἰεζεκιήλ, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Σταυρουπόλεως Θεόκλητος καὶ Βρεσθάνης Ἀθίμος.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε περὶ τῆς ξένης θρησκευτικῆς προπαγάνδας ἐν Ἑλλάδι, εἰσηγουμένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, ἐνεκρίθη δὲ τὸ Πρόγραμμα τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, μετὰ τὴν ἰδιαίτερον ἐξέτασιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου καὶ τῶν Σεβ. Κορινθίας καὶ Κερκύρας. Ὡσαύτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰσηγουμένων τῶν Σεβ. Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεσίου καὶ Ἄρτης κ. Σπυρίδωνος, ἐνέκρινε τὸ Κυριακοδρόμιον τοῦ ἐπιότιος ἔτους 1925, κατὰ σχέδιον ὑποβληθὲν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀρχιμ. Μ. Κωνσταντινίδου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς Ἐμ. Φαρλέκα. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τὸ ἐγκριμένον τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἱερᾷ Συνόδου Κυριακοδρόμιον δημοσιευθῇ ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» πρὸς γνῶσιν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

τῶν ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν «Σπουδαστῶν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἢ Χιλιαστῶν» εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπιστρέφόντων.

Ἐλικρινῶς μετανοῶν ἐπὶ τῇ ἀποπλανήσει μου εἰς τὰς ἀντιχριστιανικὰς κακοδοξίας τῶν λεγομένων «Σπουδαστῶν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἢ Χιλιαστῶν» καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἐπανέλθω εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δηλῶ, ὅτι ἀποκρούω μὲν τὰς δοξασίας τῶν διαστρεφῶν τούτων τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ ἐχθρῶν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀποδέχομαι δὲ ὅσα ἡ Ἐκκλησία παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων παραλαβοῦσα καὶ τὰς Θεοπνεύστους μὲν Γραφὰς ὀρθῶς ἐρμηνεύουσα, τὰς ἱεράς δὲ παραδόσεις ἀναλλοιώτους διακρατοῦσα, διδάσκει.

Ἀποκρούω καὶ ἀποπτύω τὰς δοξασίας τῶν «Σπουδαστῶν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἢ Χιλιαστῶν», ἀρνούμενων τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὑποστατικὴν ὑπαρξιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὴν ἀθανασίαν τῶν Ἀγγέλων καὶ τῆς ἀύλου ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἀποκρούω αὐτοὺς διαστρέφοντας καὶ παρερμηνεύοντας τὰς

Γραφὰς, ἀρνούμενους μὲν τὴν καταδίκην καὶ τὰς αἰωνίους βασάνους τῶν ἁμαρτωλῶν, παραδεχομένους δὲ τὴν ἐξαφάνισιν τούτων, ψευδῶς ἰσχυριζομένους, ὅτι γνωρίζουσι τὸν χρόνον τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ ἐπαναλαμβάνοντες τὴν παλαιὰν πλάνην περὶ χιλιετοῦς αὐτοῦ ἐπιγείου Βασιλείας. Ἐν γένει ἀποκρούω καὶ ἀποπτύω πᾶσαν πλάνην τῶν «Σπουδαστῶν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἢ Χιλιαστῶν».

Ἀποδέχομαι δὲ καὶ πιστεύω, κατὰ τὴν ὀρθόδοξον διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁμοούσιος καὶ ἀδιαίρετος Τριάς, ἦτοι Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος πρὸ αἰῶνων ὑπάρχει ὡς Θεός, ἐνηθρώπησεν ἐν χρόνῳ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἐκουσίως ἐσταυρώθη πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὅτι τὸ Ἁγίον Πνεῦμα εἶναι ἰδία ὑπόστασις, ἔχουσα τὴν αὐτὴν μετὰ τῶν ἄλλων ὑποστάσεων τῆς Ἁγίας Τριάδος οὐσίαν. Ἐτι πιστεύω εἰς τὴν ὑπαρξιν τῶν Ἀγγέλων, εἰς τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν καὶ τῆς ἀύλου ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰδρυθείσαν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, μόνην κατέχουσαν τὴν ἀγιάζουσαν καὶ σώζουσαν τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας διὰ τῶν Μυστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν τελετῶν θείαν χάριν.

Ἀποδέχομαι τὴν Θεοκαθίδρυτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεραρχίαν καὶ πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν τάξιν, τὴν τιμητικὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ ἐν γένει τὰς ἱεράς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ πᾶν ὅ,τι αὕτη ἀποδέχεται καὶ διδάσκει.

Συμφώνως δὲ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ βιάσει τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἀποπτύω τὰς Ἰουδαϊζούσας χιλιαστικὰς θεωρίας καὶ τὰς περὶ ἐξαφανισμοῦ τῶν ἁμαρτωλῶν πλάνας καὶ ὀφείλων ἐν πάσῃ στυγμῇ νὰ εἶμαι ἔτοιμος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Κυρίου, πιστεύω καὶ παραδέχομαι, ὅτι ἐν χρόνῳ, ὃν μόνον ὁ Θεὸς γινώσκει, συντελεσθήσεται ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Κυρίου, καθ' ἣν πάντες, οἳ τε δίκαιοι καὶ ἁμαρτωλοὶ θ' ἀναστῶσιν οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ εἰς τιμωρίαν καὶ κόλασιν ἀτελεῦτητον καὶ αἰώνιον.

Ταῦτα ἐλικρινῶς ὁμολογῶν προσέρχομαι εἰς τὴν πνευματικὴν μου Μητέρα, τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ ἐβαπτίσθην, καὶ τὴν συγχώρησιν αὐτῆς ἐπικαλούμενος, ἐξαιτούμαι τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως αὐθις, γνήσιον μέλος τῆς Ἐκκλησίας κατασταθῆς, τύχῳ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ Θρησκεία εἶνε δύο ἰσχυρὰ ρεύματα τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Εἶνε δύο ὀφθαλμοί, δι' ὧν ὁ ἄνθρωπος βλέπει τὸ ὄν, δύο ὠτα, δι' ὧν ἀκούει τὸν μυστηριώδη ψίθυρον τοῦ Παντός, δύο χεῖρες, δι' ὧν οἰκοδομεῖ τὴν ζωὴν του καὶ δύο πόδες, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἅλη ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι λοιπὸν ἀνόητον νὰ ἐγείρεται ζήτημα περὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου τάχα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Θρησκείας.

Δὲν δύναται τις ὅμως νὰ ἀρνηθῆ, ὅτι μεταξὺ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐπιστήμης ὑπάρχει πράγματι πολυχρόνιος ἐχθρότης. Ἡ ἐχθρότης αὕτη ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον ἐκ μέρους τῶν ἀθέων, οἱ ὅποιοι ἐμφανίζουσι ἑαυτοὺς ὡς ἐκπροσώπους τῆς Ἐπιστήμης. Οἱ ἄθεοι οὗτοι γράφουσι καὶ ἐκδίδουσι πολυάριθμα ἀντιθρησκευτικὰ βιβλία, καὶ πραγματείας καὶ φυλλάδια καὶ ἄρθρα, τὰ ὅποια διαδίδουσι εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπλουστέρων, διὰ νὰ κλονήσουσι τὰς θρησκευτικὰς τῶν πεποιθήσεις καὶ διαδώσουσι τὴν ἀθεΐαν.

Οἱ ζηλωταὶ τῆς θρησκείας δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν ὑπερμέτρως ἐκ τούτου. Ἡ ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα θὰ ἀναγκάσῃ ἐπὶ τέλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ θεωροῦν τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα συνειδητῶς, καὶ ὄχι ἀδιαφόρως, οὕτω δὲ ἀφυπνίζεται ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις καὶ θὰ γνωρισθοῦν ποιοὶ εἶνε οἱ πράγματι καὶ ἐν συνειδήτῳ θρησκευόντες.

Οὐδεὶς τῶν εὐλικρινῶς πιστευόντων καὶ τῶν μεμορφωμένων δύναται ν' ἀρνηθῆ, ὅτι ὑπάρχουσι ἀκόμη ἐν τῷ λαῷ πολλοὶ δεισιδαιμονίαι, τὰς ὁποίας ἐκληροδότησαν εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον ἡ ἀπομεικρυσμένη ἐθνικὴ ἐποχὴ. Οἱ ἄθεοι, ἀποκαλύπτοντες ἐνίοτε τὰς δεισιδαιμονίας ταύτας, πράττουσι ἔργον ὠφέλιμον.

Καὶ ὅσοι προσπαθοῦμεν νὰ ἐμβραθύνωμεν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ νὰ ἐννοήσωμεν αὐτὸν ὀρθῶς, ἐπ' ἰσῆς ἀγωνιζόμεθα κατὰ τῶν προλήψεων καὶ τῶν δεισιδαιμονιῶν τῶν ἀπλουστέρων, γνωρίζοντες ὅμως τὴν μεταξὺ δεισιδαιμονίας καὶ ἀληθοῦς θρησκευτικῆς πείρας διαφοράν, ἀπορρίπτομεν τὸ κέλυφος τῆς πρώτης καὶ κρατοῦμεν τὸν ἐν αὐτῷ ὑποκρυπτόμενον πυρῆνα τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθημάτος.

Ἀλλὰ δεισιδαιμονίαι δὲν ἐδιδάστησαν μόνον παρὰ τὴν ρίζαν τῆς θρησκείας, ἀλλὰ παρόμοιαι πλάνης καὶ ἀπάτης παραφυάδες ἀνεφάνησαν καὶ εἰς τὸν κορ-

μὸν τῆς ἐπιστήμης. Οἱ ἀρχαῖοι ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι τῆς θρησκείας ἐπλανῶντο θεβαίως καὶ ἐπενόουσι μυρίας ἀνοήτους δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεις, ὧν πολλαὶ ἀκόμη καὶ τώρα ὑπάρχουσι, μὴ λησμονώμεν ὅμως ὅτι αὐταὶ ἠρμήνευον τὸν πόνον τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ, ἀποτελοῦσαι τὰ ἐν τῷ τότε πνευματικῷ σκοτεινῷ «ψηλαφήματα» τῶν ἐκζητούντων τὸν Θεόν, τὸν «οὐ μακρὰν αὐτῶν ὑπάρχοντα». Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ τὴν παλαιὰν ἀντιπροσωπεύοντες ἐπιστήμη, ὅποιοι οἱ μάγοι, οἱ ἀστρολόγοι καὶ οἱ ἀληχημισταί, περιέπιπτον θεβαίως εἰς πλάνας, διότι καὶ αἱ μέθοδοι τῶν ἦσαν σφαλκεραὶ, καὶ τὰ συμπεράσματά των ψευδῆ, ἤγοντο ὅμως ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς τὴν τῶν σημερινῶν ἐπιστημόνων ἀγάπης πρὸς τὴν γνῶσιν καὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐρωτος, ὁ ὅποιος καὶ σήμερον εἶνε χαρακτηριστικὸς τῆς ἀληθοῦς ἐπιστημοσύνης. Δι' ἕν λόγον λοιπὸν εἶναι ἀνόητον ν' ἀρνηταί τις καὶ νὰ πολεμῇ μάλιστα τὴν Ἐπιστήμην, ὡς πολλάκις ἐκλαμβάνουσαν τὴν πλάνην καὶ τὸ ψεῦδος ὡς ἀλήθειαν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν πρέπει νὰ ἀρνηταί καὶ δὴ καὶ νὰ καταδιώκῃ τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ Βούδδας καὶ ὁ Μωάμεθ καὶ ἄλλοι πλανηθέντες δὲν ἐπέτυχον τὸ πλήρωμα τῆς θρησκευτικῆς ἀληθείας.

Σήμερον, ὁπότε ἀπλετοῦν ἐπεχύθη τὸ φῶς τῆς Θρησκείας καὶ τόσον διὰ τῆς Ἐπιστήμης ἐπληθύνθη καὶ ἐνισχύθη ἡ γνῶσις, δὲν εἶναι δυνατὴ σύγκρουσις μεταξὺ Θρησκείας καὶ Ἐπιστήμης. Ἄν ὑπάρχῃ ἀκόμη τοιαύτη σύγκρουσις, περιορίζεται μεταξὺ μόνων τῶν νομιζόντων ἑαυτοὺς ὡς ἀντιπροσώπους τῆς ἀληθοῦς Ἐπιστήμης, καὶ τῶν ἀτελῆ καὶ στενῆν ἐχόντων περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀντίληψιν. Εἶνε δὴλα δὴ ἐκ τοῦ ἐνός μέρους οἱ ψευδεῖς ἐπιστήμονες, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου οἱ κακοὶ θεολόγοι. Τὸ πεδῖον τῆς Ἐπιστήμης καὶ τὸ θρησκευτικὸν πεδῖον εἶνε διάφορα, ὁ δὲ περιοριζόμενος εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἐπιστήμων ἢ θεολόγος οὐδὲ μίαν ἔχει ἀφορμὴν καὶ οὐδ' ἕνα ἔχει λόγον νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἐρεῦνας τοῦ ἑτέρου, χωρὶς νὰ ἀποδόλῃ τὴν εἰδικὴν του κλήσιν καὶ ἰδιότητα. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐπιστήμων περιορίζεται εἰς τὸν κύκλον τῆς αἰσθητῆς ἐμπειρίας καὶ ἐρευνᾷ τὰ φυσικὰ φαινόμενα καὶ τοὺς νόμους των, ἐφ' ὅσον δ' ἐξ ἄλλου, καὶ ὁ ἐρευνητὴς τῆς θρησκείας δὲν εἰσπηδᾷ ἀναρμόστως ἐκ τοῦ μεταφυσικοῦ τοῦ πεδίου εἰς τὸ τοῦ φυσικοῦ, οὐ μόνον οὐδεμίαν θὰ παρατηρηθῆ σύγκρουσις μεταξὺ

Θρησκείας και 'Επιστήμης, αλλά και τουναντίον ἄπαν: θ' ἀποδειχθῆ ὅτι, παρὰ τὴν διαφορότητα τῶν ἀσχολιῶν των, δύνανται νὰ συνυπάρχουν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν φιλικωτάτῃ γειτονίᾳ. ὡς ἀπέδειξαν και ἀποδεικνύουν αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις πλείστων δι-ασήμων ἐπιστημόνων και ἡ περὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας ἀσχολία πλείστων λειτουργῶν τῆς Θρησκείας. 'Εφ' ὅσον δὲ, προϊόντος τοῦ χρόνου, αἱ πλάναι διαλύονται ἔλονεν ἑκατέρωθεν και αἴρονται αἱ παρεξηγήσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ἐπιστημόνων, τῶν ἐν ἑαυτοῖς συνδυαζόντων τὴν ἐπιστήμην και τὴν θρησκευτικὴν πίστιν, θὰ πολλαπλασιασθῆ διαρκῶς, τὰ δὲ κωλύματα, τὰ τῶς χωρίζοντα τὴν ἀληθῆ 'Επιστήμην και τὴν ἀληθῆ Θρησκείαν, θὰ αἴρωνται σὺν τῷ χρόνῳ, θὰ ἔλθῃ δ' ἐποχὴ δημιουργικῆς συνεργασίας τῆς 'Επιστήμης και τῆς Θρησκείας, και ἁρμονικῶς παραλλήλου και ἀλληλοσυμπληρωματικῆς ροῆς τῶν δύο τούτων ρευμάτων τοῦ πνευματικοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος.

Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν ἀνησυχία διὰ τὰς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ἐπιθέσεις τῶν ψευδῶς ἀντιπροσωπεύοντων τὴν 'Επιστήμην, ἀγνοοῦν δὲ και τῆς 'Επιστήμης τὴν φύσιν και τὴν ἀποστολὴν και τῆς Θρησκείας τὴν οὐσίαν ὅσοι διισχυρίζονται ὅτι αὐταὶ εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς ἀλλήλας, και συγκρούονται κατ' ἀνάγκην. Ὅσοι πιστοί, ὅσοι Χριστιανοὶ θεολόγοι, ποθοῦμεν και εὐχόμεθα τὴν πρόοδον τῆς 'Επιστήμης, ὡς τὰ μέγιστα συντελοῦσαν εἰς τὴν διάλυσιν τῶν πλανῶν και τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀληθείας. « Πάντα δοκιμάζωμεν, τὸ καλὸν κατέχωμεν » οὐ μόνον δὲν φοβοῦμεθα, ἀλλὰ και ἐπιζητοῦμεν τὴν ἀλήθειαν, διότι « ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ἡμᾶς » ἀπὸ τῆς ψευδεπιστήμης, τῶν προλήψεων και τῶν δεισιδαιμονιῶν, ἡ ἀλήθεια θὰ ἀποκαλύψῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἔννοιαν, τὸν σκοπὸν και τὴν ὀρθὴν ρύθμισιν τῆς ζωῆς, τὰ ὅποια τόσον διψᾷ νὰ μάθῃ ἡ ἀνθρωπότης ἀνέκαθεν.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν Ἀθήναις Ἀρχιερεῖς συνήλθον εἰς ἀλλεπαλλήλους συσκέψεις πρὸς μελέτην τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος και τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου, κατηρτίσθησαν δὲ και δύο Ἐπιτροπεῖαι πρὸς προπαρασκευὴν σχετικῆς ἐργασίας ὑπεβλήθησομένης τῇ συγκληθείσῃ διὰ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα Ἱερα-

ρχία. Ἡ μελετῶσα τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα Ἐπιτροπεῖα ἐπεσκέφθη και τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκθέσασα εἰς αὐτὸν τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας. Σήμερον δὲ αἱ τε Ἐπιτροπεῖαι και οἱ λοιποὶ Ἱεράρχαι συνήλθον αὐθις εἰς κοινὴν σύσκεψιν.

— Ὁ Ἀγγλὸς Ἐπίσκοπος Γιβραλατάρ, προερχόμενος ἐκ Κων)πόλεως, ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας τὴν Παρασκευὴν τῆς παρελθούσης Ἑβδομάδος, ἐπεσκέψατο δὲ τὴν ἐπαύριον ἐπισήμως τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅστις τὴν Κυριακὴν ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 18 λήγοντος ἐγκρίνεται ἡ εἰς τὸν Μητροπολ. Θρόνον Φαναρίου και Θεσσαλιώτιδος ἀνάρρησις τοῦ χειροτονηθέντος εἰς Μητροπολίτην ἀχιμ. κ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτου.

— Διὰ ταῦτοχρόνου διατάγματος ἐκρίνεται ἡ εἰς τὴν Ἱ. Μητροπολιν Ἀργολίδος προαγωγή τοῦ σεβ. τῶς βοηθοῦ Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Ἱεροθέου.

— Διὰ ταῦτοχρόνου Διατάγματος « ὁ κατὰ τὰς κανονικὰς και ἐκκλησ. διαταγὰς χειροτονηθεὶς ὡς Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Σταυρουπόλεως Ἀρχιμ. κ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος » ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος και ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος παρὰ τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν.

— Διὰ ταυτοχρόνου « ὁ κατὰ τὰς κανονικὰς και ἐκκλησιαστ. διαταγὰς χειροτονηθεὶς ὡς Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Βρεσθῆνης Ἀρχιμ. κ. Ἀνθίμος Τσάτσος » ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος και ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος παρὰ τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 17ης Ν)βρίου ἐ. ἔ. ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ ἱεροκέρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γόρτυνος κ. Κυρίλλου Λαμπρινίδου.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης τοῦ αὐτοῦ μηνός, διωρίσθη Πρῶτος Γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Δημητρίου.

— Διὰ Διατάγματος τῆς 17ης τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ ἐν Ἄρτει Ἱερατικὴ Σχολὴ ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν Ῥιζάρειον Ἐκκλησ. Σχολὴν, ὡ: διερωθυμίσθη διὰ τοῦ Νόμου 1432.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως, κωλυομένου διὰ λόγους ὑγείας τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Καισαρείας ν' ἀναλάβῃ τὴν τοποτηρητείαν τοῦ Οἰκ. Θρόνου, ἀνετέθη αὕτη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῷ σεβ. Μητροπολίτῃ Νικαίας κ. Βασιλεῖῳ.

— Παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐν τοῖς Πατρ. ἀρχείοις, ὑπάλ-ληλοι τοῦ Κασεμίου ἐσφράγισαν τὸ δωμάτιον τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου, τὸ Πατριαρχ. κὸν Ταμεῖον και τὸ Ταμεῖον τοῦ Πατριαρχ. ναοῦ, κατέγραψαν δὲ τὰ ἐν τῷ ἰδιαιτέρω Πα-

τριαρχ. διαμερίσματος σκευή και έπιπλα, καιτοι ούδεν τούτων άπετέλει προσωπικήν περιουσίαν του έκλιπόντος Πατριάρχου. Η σφράγισις αύτη έγένητο, καθ' ήν ώραν άκριβώς προύκειτο να μεταφερθῆ εις τον Πατριαρχ. ναον ο ταριχευθείς νεκρός του άοιδίμου Πατριάρχου.

—Κατά πληροφορίας εκ Κων)πόλεως, του έπι τῷ θανάτῳ του Πατριάρχου πένθους μετέσχεν έπισήμως ή Άγγλικανική Έκκλησία δια του έκει αντιπροσώπου αύτης, αναγνόντος άγγλιστί τας νεκρωσίμους εδχάς έπι του ιεροῦ σκήνου.

—Ο άοιδιμος Πατριάρχης έσκόπει, μετά την άποπεράτωσιν του τάφου Ίωακείμ του Γ', ν' άνεγειρή παρόμοιον μνημεϊον και έπι του τάφου Άνθίμου του Ζ', κατά τας βυζαντινάς έφημερίδας.

—Δια διατάγματος της 17 Ν)βρίου ε. έ. επικυροῦται ή έκλογή του σεβ. Μητροπολίτου Κρήνης κ. Καλλινίκου δια την Ίεράν Μητρόπολιν Έλασσώνος.

—Δια ταυτόχρονον Διατάγματος, διωρίσθη Διευθυντής της Ίερατικής Σχολής Χανίων ο άρχιμ. κ. Άγαθάγγελος Ήρουχάκις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατά πληροφορίας εκ Κύπρου, ήρξατο εκει εκδιδόμενον χιλιαστικόν περιοδικόν υπό τον τίτλον «Ο άμβων του λαου» υπό τινος μετανάστου, έπιστρέψαντος εσχάτως εξ Άμερικῆς. Ο ετεροδιδάσκαλος ούτος, έπιχειρήσας, κατά τας αυτάς πληροφορίας, ν' αναπτύξη εν τινι αίθουση τὰ κατά την χιλιαστικήν κακοδοξίαν, άπεδοκιμάσθη ζωηρώς υπό του πλήθους.

—Έν τῇ «Έλευθερία» Κύπρου δημοσιεύεται γράμμα του Μ. Άρχιεπισκόπου Ρουμανίας κ. Μύρωνος προς τον Μακ. Άρχιεπίσκοπον Κύπρου, ανακοινούντος την άπόφασιν της Ρωμουνικής Ίεραρχίας ὅπως τὸ διωρθωμένον ήμερολόγιον εφαρμσθῆ από της 1) 14 Οκτωβρίου ε. έ., τηρουμένων των περι Πάσχα διατάξεων του παλαιου Πασχαλιου μέχρις άποφάνσεως της Οικονομ. Συνόδου.

—Ο Μακ. Άρχιεπίσκοπος Κύπρου ήγειρεν άγωγήν ενώπιον του Έπαρχιακου Δικαστηρίου Άμμοχώστου εναντίον τριων καθαιρεθέντων πρώην ιερέων, διότι, παρά την εκκλησ. περι καθαιρέσεως αυτών άπόφασιν, έξηκολούθησαν φέροντες τὸ ιερατικόν σχῆμα και άναμιγνυόμενοι εις τὰ της εκκλησίας. Ο Μακ. έξήτησε και έλαβεν ήδη προσωρινόν διάταγμα, δι' ου άπαγορεύεται τοις εν λόγω καθηρημένοις πᾶσα άνάμιξις εις πράξεις εκκλησιαστικάς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Η Α. Μακ. ο Πατριάρχης άπέστειλεν εις Β. Άμερικῆν τον σεβ. Μητροπολίτην Ουρανίου κ. Ζαχαριαν, έπι χειροτονία επισκόπου των εκει ὀρθοδόξων Σύρων. Του γεγονότος τούτου προηγήθησαν, κατά τὸς ύπαρχούσας πληροφορίας, πολλαί διαπραγματεύσεις του Πατριαρχείου Άν-

τιοχείας προς την Έκκλησίαν της Ρωσίας, εις ήν ύπήγοντο μέχρι τουδε οι εν Άμερικῇ Σύροι ὀρθόδοξοι.

—Πράγματα καθ' εκάστην παρέχει τῷ ὀρθοδοξῷ Πατριαρχείῳ ή εν Συρία δρώσα παπική προπαγάνδα. Ο διορισθείς υπό του Πάπα λατινος Πατριάρχης Άντιοχείας ανέλαβεν ήδη έπισήμως και αναφανδόν τον κατά της ὀρθόδοξίας άγῶνα. Ούτω δι' έγκυκλίου αυτού προς τους ὀρθόδοξους της Συρίας καλεῖ αυτούς εις ένωσιν μετά της Παπικής Έκκλησίας, ισχυριζόμενος ότι έξέλιπον ήδη τὰ αίτια του σχίσματος και ουδεμία ύφίσταται μεταξύ Άνατολής και Δύσεως εκκλησ. διαφορά.

—Είς την άνωτέρω έγκύκλιον άπήντησεν εκ μερους της ὀρθόδοξου εν Συρία Έκκλησίας ο διδ. της Θεολογίας κ. Νικ. Θεοδούλου, άποκρούσας ιστορικῶς και δογματικῶς εν δυοι φυλλαθίαις τους ισχυρισμούς του λατινου Πατριάρχου. Έν τούτοις οι παπικοι προπαγανδισται επανέλαβον και εσχάτως την επίθεσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Εκ Μόσχας πληροφορούμεθα, ότι κατά τον Νοέμβριον του παρελθόντος έτους ιδρύθη εν τῇ εν Μόσχᾳ μονῇ της άγ. Τριάδος Θεολογική Άκαδημία υπό της υπό τον Ευδόκιμον Συνόδου, χαρακτηρισζομένη ως διάδοχος της από πενταετίας άναστειλίας της λειτουργίας αύτης εν Σέργιεφ—Ποσάδ (παρά την Μόσχᾳ) Θεολ. Άκαδημίας. Είς την ίδρυσιν της Άκαδημίας έβοήθησαν τὰ μάλιστα ὕλικῶς οι Άμερικανοί Έπίσκοποι Μπλέικ, ο Δρ Χιρτμαν και ο καθηγ. Χέκκερ, εύρεθέντες τότε εν Μόσχᾳ, δι' έράνων εξ Άμερικῆς. Κατά τὸ πρώτον άκαδημεικόν έτος έδιδάχθησαν τὰ ακόλουθα μαθήματα: Θεωρία του Κηρύγματος, Βίος και δ.δασκαλία του Ίησου Χριστου, Έκκλησιαστική Ιστορία, Είσαγωγή εις τὰς Άγ. Γραφάς, Η ούσία και ή φιλοσοφική δικαίωσις της Χριστιανικής Κοσμοθεωρίας, Ομιλητικόν φροντιστήριον, Απολογητική του Χριστιανισμου και Ηθική. Η τελευταία διδάσκεται υπό του Άμερικανου Χέκκερ.

—Από του Μαρτίου του έτους τούτου εν Πετρούπολει ιδρύθη και λειτουργεί Άνώτατον Θεολογικόν Ίνστιτουτον δαπάναις του εν Άμερικῇ δι' έράνων συμποσουμένου «Ρωσικου κεφαλαίου», δι' ου βοηθείται και ή εν Μόσχᾳ Θεολογική Άκαδημία.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Αί αντικαθολικαι δηλώσεις του Γάλλου Πρωθυπουργου και του ύπουργου της Παιδείας κ. Albert προύκάλεσαν εν Γαλλία την έξέγερσιν του Κλήρου, ως ήδη έγγραφαιμεν. Αί ενέργειαι προς αντίδρασιν κατά πάσης αντίθηρσκευτικής άποφάσεως συνεχίζονται πυρετωδῶς, τὰ δ' εσχάτως ληφθέντα φύλλα του «La Croix» έξάρουσι τὰ άποτε έσματα τούτων.

—Οι καθολικοι παλαιοι πολεμισται ιερεῖς της Γαλλίας

ὀργανώθησαν ἐσχάτως εἰς «ἔνωσιν» ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν πρόσπεισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐν Γαλλίᾳ καθολικισμοῦ. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη, κατὰ τὸ «La Croix», ἐπεκτείνεται ὀσημέραι, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν συνεχιζομένην συσσωμάτωσιν τῶν λαϊκῶν καθολικῶν μαζῶν τῆς Γαλλίας.

—'Αφ' ἧς ἡ Γαλλ. Κυβέρνησις ἤρξατο ἐφαρμόζουσα τοὺς καθολικοὺς νόμους ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἐπαρχίαις, οἱ καθολικοὶ τῆς Ἰρλανδίας, Ἀγγλίας, Ὀλλανδίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Ἰσπανίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἄλλων χωρῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, ἔσπευσαν νὰ ἐκφράσωσι πρὸς τὸν γαλλικὸν κληρὸν τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν λύπην αὐτῶν.

—Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, ὁ κ. Μιλλεράν, ἐν πολιτικῷ αὐτοῦ λόγῳ πρὸς τὴν «Χριστιαν. ἔνωσιν τῶν νέων» ἐν Παρισίοις, διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀντικαθολικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Ἐρριώ.

—Περὶ τὰ μέσα φθίνοντος ἐγένετο μυστικὴ ἢ ἀνακομιδὴ τῆς σοροῦ τοῦ Πάπα Λέοντος Γ' ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Πέτρου εἰς τὸν παλαιὸν τῶν παπῶν ναὸν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ. Τὸ Βατικανὸν δὲν ἐδέχθη πρότασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μουσσολίνι περὶ φανερᾶς μετακομιδῆς τῆς σοροῦ ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδείαν καὶ μετὰ βασιλικῶν τιμῶν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Semeur Vaudois» ἐκ 200 διαμαρτυρομένων ἱερέων ἔμειναν μόνον 80 ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τούτου. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἄλλοι ἀπέθανον ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν ἢ ἐκ τῆς πείνης καὶ ἄλλοι ἀπώλεσαν τὸ θῆρος καὶ ἐγκατέλειπον τὴν θέσιν αὐτῶν. Μεγάλῃ δ' ἔλλειψις σήμερον ὑπάρχει κληρικῶν, διότι δὲν ἠδυνήθησαν ἀκόμη νὰ ἰδρῦσασιν ἱερατικὰς σχολὰς. Ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, ὅτε τῇ ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως τῆς Μόσχας συνήλθεν ἡ Γενικὴ Σύνοδος, ἡ ἐν Ῥωσίᾳ Διαμαρτυρομένη Ἐκκλησία ἤρξατο ἀναδιοργανομένη καὶ ἀναζῶσα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Βουλῆς, συνήλθον τῇ 23 φθίνοντος ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Ἀθήναις θρησκευτ. ἠθροπλαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν σωματείων, ἅτινα ἐσχάτως συνηνώθησαν εἰς ὁμοσπονδίαν περὶ τὴν «Ἐταιρείαν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀναγεννήσεως» καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως λίαν προσεχῶς, εὐθὺς ὡς συμπληρωθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι προπαρασκευαί, συγκαλέσωσι πάντας τοὺς ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τῇ πρὸ ὕψῃ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ἐκλύσει, εἰς συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας κατ' αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν, θὰ ὑψωθῇ ἡ λαϊκὴ φωνὴ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τῆς προστασίας τῆς δημοσίας ἡθικῆς καὶ αἰδοῦς καὶ τῆς τιμωρίας τῶν ὑβριστῶν τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας.

—Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας εἰδήσεις, ἡ ἐν Παλαιστίνῃ ἀρ-

χαιολογικὴ ἀποστολή, ἣτις ἐνήργησεν ἐσχάτως ἀνασκαφὰς περὶ τὴν ἀκρόπολιν τῆς Ἱερουσαλήμ, δαπάνη τοῦ Ρότσιλδ, ἀνεκάλυψε, ματαξὺ ἄλλων μεγίστης ἱστορικῆς ἀξίας μνημείων, τὸ βασιλικὸν νεκροταφεῖον τοῦ Δαβὶδ καὶ τὸ ἀνάκτορον αὐτοῦ. Τὸ τελευταῖον κεῖται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ.

—Κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐσχάτως λογοδοσίαν τῆς ἐφορείας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ «Παπαφείου Ὀρφανοτροφείου» ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἐκπαιδευθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1923—24 ὀρφανῶν ἀνῆλθεν εἰς 134, τὰ δὲ πρὸς αὐτὸ γενόμενα κληροδοτήματα καὶ αἱ δωρεαὶ εἰς δραχ. 50710.

—Ἐν τῇ διὰ τὸ ἔτος 1923—24 λογοδοσίᾳ τῆς ἐφορείας τῶν ἐλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Θεσσαλονίκης, μετ' εὐχαριστήσεως δλέπασμεν τὰς ἐν τῷ ἔτει τούτῳ γενόμενας προόδους ἐπ' ὤφελειν τῆς ἐκεῖ ἐλληνικῆς κοινότητος, παρὰ τὰς σημειωθεῖσας προστριβὰς πρὸς διεκδικητὰς περιουσίας εἰς αὐτὴν ἀνηκούσης. Τὸ περίσσευμα τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς 141, 365, 30 δραχ.

—Ἐκ λογοδοσίας τῆς ἐφορείας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ «Θεαγενοῦ κοινοτικῷ Νοσοκομείῳ» μαθητόμενον ὅτι τοῦτο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους χρησιμεύει ὡς Μαιευτήριον καὶ Παιδιατρικὴ κλινικὴ χάριν τῶν ἐκεῖ προσφύγων, 10 δὲ κλῖναι χρησιμοποιοῦνται ἤδη ὑπὲρ ἐντοπιῶν ἐπιτόκων ἀπόρων γυναικῶν ἢ παίδων χρῆζόντων θεραπείας ἐν Παιδιατρικῇ κλινικῇ. Ἡ ἐν αὐτῷ Ἀστυκλινικὴ ὡς καὶ τὸ Φαρμακεῖον, τακτικῶς λειτουργήσαντα, παρέσχον εἰς πλείστους ἀπόρους ἱατρικὴν συνδρομὴν καὶ φάρμακα δωρεάν. Τὸ περίσσευμα τῆς καθ' ὅλου διαχειρίσεως ἀνῆλθεν εἰς 682,049, 60 δραχμάς.

—Κατ' ἀνταπόκρισιν ἐξ Ὀξφόρδης, δημοσιευομένην ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» Κύπρου, συνεπάγη ἐκεῖ Σύλλογος φοιτητῶν, περιλαμβάνων σημαντικῶν ἀριθμῶν μελῶν ἐκ πάντων τῶν Κολλεγίων καὶ τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προαγάγῃ «τὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως ἐν τῷ Ἀγγλικανικῷ κόσμῳ, οὐχὶ μόνον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἀκαδημαϊκῆς συζητήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ παιδίῳ τῆς πραγματικότητος». Ἡ προσοχὴ τοῦ συλλόγου τούτου, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, συγκεντροῦται σήμερον εἰς τὸ σημεῖον τῆς πρὸς τὴν Ὀριόδοξον Ἐκκλησίαν ἐνώσεως, ὅπερ θεωρεῖται παρέχον τὰς πλείστας ἐλπίδας πραγματοποίησεως. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἤρξαντο διάφοροι διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἅτινα διαπραγματεύονται ἐξέχοντες ἐπιστήμονες καὶ πρόσωπα ἐκκληστ. κύρους. Ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὀξφόρδης καθηγητῆς τῆς Λειτουργικῆς Δρ. Brightman ὠμίλησεν ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνελεύσεων τοῦ συλλόγου, λαθὼν ὡς θέμα «τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας».

—Ἐν Χελουάν τῆς Αἰγύπτου περὶ φθίνοντα τὸν παρ-

ελθόντα Ὀκτώβριον συνεκροτήθη συνδιάσκεψις ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἐκκλησιῶν (πλὴν τῆς Ρωμαϊκῆς), καθ' ἣν ἀντηλλάγησαν γινώμει περὶ στενωτέρας προσεγγίσεως τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας. Ἐκ τῶν διαφόρων ἀνακοινώσεων σημειοῦμεν τὴν τοῦ κ. Ὡσσερ, εἰπόντος περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχέσεων τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ τῶν Ὀρθοδόξων, ὅτι ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία οὐ μόνον ἀπέκρουσε τὴν αἰτησιν πολλῶν χιλιάδων ὀρθοδόξων χριστιανῶν (ἰθαγενῶν) περὶ ἀποδοχῆς αὐτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀγγλικ. Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ συνεβόλευσεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἀποχωρισθῶσι τῆς Ἐκκλησίας των. Τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Αἰγύπτου ἀντιπροσώπευσαν τέσσαρες κληρικοί καὶ ἱκανοὶ λαῖκοί.

—Κατὰ μαρτυρίαν τοῦ ὀρθοδόξου ἐπισκόπου Μιχαὴλ Κασὲν ἀναδημοσιευμένην ἐν τῷ «Seineur Vandois» οἱ ἐν Ρωσίᾳ ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων τοφεισθέντες ἐκκλησιαστικοὶ καὶ μὴ ἀνέρχονται εἰς 8000.

—Ἐν τῇ χωρίῳ τῆς Παλαιστίνης Καρίατ-έλ-Ἐνάμπ, τῇ ἀρχαίᾳ Καριαθιρίμ, ἐνθα ἐφυλάχθη ἡ κιβωτὸς τῆς δικθῆκης ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν Φιλισταίων ἀπελευθερώσεως αὐτῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαβὶδ, ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν «Soeurs de Saint Joseph» γὰρ τῆς Παναγίας ὀνομασθεῖς «Notre-Dame de l'Arche d' Alliance».

—Ἐν Ἰταλίᾳ, καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἤρξατο ὀργανομένη «Σταυροφορία ὑπὲρ τῆς εἰρήνης». Οἱ πρωτεργάται τῆς κινήσεως ταύτης ἀπηύθυναν ἔκκλησιν «πρὸς τοὺς χριστιανούς ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου—πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς καλῆς θελήσεως». Μεταξὺ ἄλλων σχετικῶν ἐν τῇ ἐν λόγω ἐκκλήσει τονίζεται ὅτι ἡ Θ'. αὕτη Σταυροφορία» δὲν προτίθεται νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν Πανάγιον Τάφον, ἀλλὰ νὰ προετοιμάσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ὄρους διὰ μίαν ζωὴν ὁμονοίας μεταξὺ τῶν λαῶν».

—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, γενομένης λειτουργίας ἐν τῷ ἐν Λονδίῳ ἔλλην. ναφ τῆς Ἀγ. Σοφίας ἐχοροστάτησεν κατ' αὐτὴν ὁ Σεβ. Θρατείρων κ. Γερμανὸς παρίστατο δὲ ὁ Ἐπίσκοπος Καντέρμπουρο. Ὁ τελευταῖος ὠμίλησε περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν κινήσεως, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνωσις θὰ πραγματοποιηθῇ.

—Ὁ Osservatore Romano, ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἀγίας Ἐδρας δημοσιεύει ἀνακοινώσιν σχετικῶς πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις αὐτῆς μετὰ τῆς Ροομανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύναψιν Κογκορδάτου. Ἐν τῇ ἀνακοινώσῃ ταύτῃ δηλοῦται ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἔχουσι προχωρήσει αἰσίως, καίτοι δὲ ἡ συνεννόησις ἐπετέχθη εἰς τὰ πλείστα ἄρθρα, ὅμως ἀπεφασίσθη, λόγῳ τῶν διακοπῶν τῆς Cogregatias, ἡ ἀναβολὴ τῶν διαπραγμα-

τεύσεων κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ὀριστικοῦ κειμένου. Ἰπολείπεται ἡ συζήτησις ἐλαχίστων ἄρθρων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Δομβραίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσεως, προκηρῦττει ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, πρὸς ἐκποίησιν, τὸ εἰς θέσιν Χάρμαινα Μαζίου ὑδραυλικὸν κατάστημα ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Κεφαλάρι» ἐνεργηθησομένην ἐν Δομβραίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θεόδωρου τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1924 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 9—11 π. μ. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ποσὸν δραχ. 50,500. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 1924. Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον. Δωρόθεος Μυλωνάκης. Γερμανὸς Γεωργιάδης.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Δομβραίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσεως, προκηρῦττει ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν τὰ ἐξῆς κτήματα 1) ἐν οἰκόπεδον κείμενον εἰς θέσιν Χιορίκι τῶν Χωστίων 2) ἓνα ἀμπελότοπον κείμενον εἰς θέσιν Δραγασία τῆς περιφερίας Χωστίων καὶ 3) ἓνα ἀγρὸν κείμενον εἰς θέσιν Δραγασία τῆς ἰδίας περιφερίας Χωστίων, ἐνεργηθησομένην ἐν Δομβραίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θεόδωρου τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1924 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 9—11 π. μ. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται διὰ τὸ πρῶτον κτήμα δραχ. 2500, διὰ τὸ δεύτερον δραχ. 300 καὶ διὰ τὸ τρίτον δραχ. 208. Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον. Δωρόθεος Μυλωνάκης. Γερμανὸς Γεωργιάδης.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ, προκηρῦσσει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Ἐρεσῶ ἐνώπιον Συμβολαιογράφου καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 23 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. διετοῦς μισθώσεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Γαῖδαράκου κείμενα κτήματα Καπάλλου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πασσάδινα» Καλέμη καὶ Λύγδος» ὡς ἔγγιστα στρεμμ. (23) καταβαλλόμενον τὸ μίσθωμα εἰς εἶδος. Ἐπίσης δὲ εἰς μονοετῆ μίσθωσιν αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Μετοχίῳ καλλιεργήσιμοι λαῖαι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, «Παναγὰ» «Στάμα Βουδούρη» «Σωθηρέλη» «Ἀχλάδα» καὶ «Ἀπρόγα» ὡς ἔγγιστα στρεμμ. 21 καταβαλλόμενον τὸ μίσθωμα εἰς χρήμα.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γινώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἡμῶν κατατεθεισομένων ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 15 Νοεμβρίου 1924 Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον ὁ Ἐγόμενος Ἱερομ. Φώτιος, ὁ Ταμίνας Ἱερομ. Θεόκλητος ὁ Γραμματεὺς Ἱερομ. Κλεώτας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων προκηρύττει, ὅτι ὀρίζομεν ἡμέραν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκποιήσεως κτημάτων τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς, κειμένων εἰς τὴν κοινότητα Βασσαρᾶ Βερροίων τὴν 30 Νοεβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Σπάρτῃ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σπάρτης Ἰωάννου Κατσίχτη, εἰς τὸν συνήθει τόπον τῶν δημοπρασιῶν, συμφώνως πρὸς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν, ὧν οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως κατατιθεμένης εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος, τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς, τῆς Κοινότητος Βασσαρᾶ καὶ καὶ τὸ συμβολαιογραφεῖον Ἰω. Κατσίχτη ἐν Σπάρτῃ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Ἀναργύρων τῇ 5 Νοεβρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὁ Ἡγούμενος Γεράσιμος Πετράκης, οἱ Σύμβουλοι Χρυσίνθιμος Ψυχογιός, Γεννάδιος Μαλάμης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νικολάου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπονομαζόμενα :

Μέγας Κάμπος Ἄαλα, πρώτη προσφορά δραχμ. 200.000			
Ἀετοφωλιὰ	«	«	68.000
Μάμουλα	«	«	70.000
Μέσα Ἀχιβάδα	«	«	13.000
Μάρμαρον	«	«	15.000
Παλαιόκαστρον	«	«	30.000
Μπακούλα	«	«	10.000
Νιμποργιὸ	«	«	3.500
Ἅγιος Νικήτας	«	«	2.000
Ἄλωνάκι καὶ Λοῦρος	«	«	1.000

Ἡ δημοπρασία αὕτη ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1924, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Κ. Γουλανδρῆ, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄνδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ λήγει τὴν 12ην ὥραν τῆς μεσημβρίας. Πᾶς βουλόμενος νὰ συναγωνισθῆ δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως, οἵτινες εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίου Νικολάου Ἄνδρου τῇ 1 Νηβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Φιλόθεος Μαρμαρᾶς Ἡγούμενος, Ἱερομ. Νικάνδρος Μπράτης σύμβουλος, Μοναχὸς Γρηγόριος Στεφάνου, σύμβουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαρδικίου διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποιήσις μιᾶς σταφιδαμπέλου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ εὑρισκομένων δένδρων, ἐκτάσεως δώδεκα (12) στρεμμάτων, κειμένη ἐν τῇ θέσει Περιβόλι ὄριον τοῦ χωρίου Αἰπείας, κοινότητος Ἀνθειας, τῆς δήμου Θουρίας, τὴν 14ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἐν Θουρίᾳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θουρίας Λεωνίδα Λύβα ἀρξομένη τῇ 10ῃ π. μ. καὶ λήξουσα τῇ 12 μεσημβρινῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 140.000 (ἑκα-

τὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν. Οἱ ὄροι τῆς ἐκποιήσεως εὑρίσκονται ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ ἐν Θουρίᾳ συμβολαιογράφου Λ. Λύβα, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς κοινότητος Θουρίας, ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ἐν τῇ Μονῇ καὶ δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ γνῶσιν Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Γαρδικίου τῇ 17 Νοεμβρίου τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Κύριλλος Νικολακόπουλος, Ἰάκωβος Κόνιαρης.

Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία τοῦ Ι. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Καρύτης Δολόπων διακηρύττει ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2208. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτικοῦ Συμβουλίου Ναυπακτίας καὶ Εὐβοτίας, τῇ 29ῃ ἐλευσομένου Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12ην π. μ. καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἔξωθεν τοῦ καφενεῖου Σαραφείμ Ζαχάρη ἐν Μεσσηνικῇ πρώην Δήμου Νεβροπόλεως τῆς Καρδίτης θέλει ἐνεργηθῆ πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τῶν κάτωθι κτημάτων τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι. Ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Καρύτης καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου Νεβροπόλεως καὶ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους καὶ συμφωνίας. 1) Εἰς ἀγρὸς ἐν τῇ θέσει Ἀνθ. ὀρύζια ἢ Μάλιε τῆς περιφερείας Μεσσηνικῆς ἐκ στρεμμάτων ἐπτά ὡς ἕγγιστα ὡς πρώτη προσφορά ὀρίζεται δραχ. 5,000, 2, εἰς ἀγρὸς ἐν τῇ θέσει Κλούρια τῆς περιφερείας Νεοχωρίου Νεβροπόλεως ἐκ στρεμμ. τεσσάρων ὡς ἕγγιστα. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη δραχ. 6,000,3, ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ θέσει Γεφύρη τῆς περιφερείας Νεοχωρίου Νεβροπόλεως ἐκ στρεμμάτων δύο ὡς ἕγγιστα. Πρώτη προσφορά ὀρίσθη δραχ. 2,000,4, ἕτερος ἀγρὸς ἐν τῇ θέσει Ἀγγελὴ τῆς αὐτῆς περιφερείας Νεοχωρίου ἐκ στρεμμάτων δύο ὡς ἕγγιστα ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη δραχ. 1,500,5, ἕν θεριστὸν Διβάδιον ἐν τῇ θέσει Δόλος τῆς περιφερείας Νεοχωρίου ἐκ στρεμμάτων τριῶν ὡς ἕγγιστα ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη δραχ. 1,700,6, οἱ τελευταῖοι πλειοδοῦνται θέλουσιν καταθέσθαι τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς 30 0) τριάκοντα ἐπὶ τῆς ἐκατὸν λόγου ἐγγυήσεως, τὰ δὲ ἄλλα χρήματα θέλουσι καταθέσθαι εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πωλητηρίου Συμβολαίου, 7) τὰ κτήματα θέλουσιν παραλάβῃ μετὰ τὴν σύνταξιν τὸν Συμβολαῖον καὶ 8, τὰ κηρύκεια καὶ Συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα ἐπιβαρύνουσι τοὺς τελευταίους πλειοδοῦτας. Ἐν Καρύτῃ Δολήπων τῇ 6ῃ Νοεμ. 1924 ἡ ἐνοριακὴ ὁ Διευθύνων τὰ μέλη Κ. Β. Μίσσος Μ. Β. Τουλμῆς.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΗΜΟΝ ΔΕΛΤΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 80—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 80

                  } ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΔΟΛΛ. 8

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΘΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι

Τύποις “Φοίνικες,, Σταδίου 38, Ἀθῆναι